மேய்ப்புபணி இறையியல்

பாடம் - *14*

கிறிஸ்துவுக்குள் மிகவும் பிரியமான சகோதர, சகோதரிகளே, இயேசுகிறிஸ்துவின் இனிய நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள். இந்த பாடத்திலும் போதக ஊழியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற மேய்ப்பர்கள், போதகர்கள், ஊழியர்கள் இவர்களுடைய சில குறிப்பான முன்னுரிமைகள் குறித்து நாம் கற்றுக்கொள்ளப்போகிறோம். கடந்த பாடத்தில், சரியானதும், நேர்மையானதுமான இலக்குகள் என்ற தலைப்பின் கீழே சிந்தித்து கற்றோம். இந்தப் பாடத்தில் சில குறிப்பிட்ட முன்னுரிமைகள் என்று சொல்லப்டுகிறவைகளைக் குறித்து பார்ப்போம். ஒரு ஊழியருக்கு எது முக்கிய இடத்தில் இருக்கவேண்டும்? ஊழியர்களாய் இருக்கின்ற அல்லது போதகர்களாய், மேய்ப்பர்களாய் ஆகப்போகின்ற உங்களுக்கு இது மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதிலே சந்தேகமில்லை.

முதலாவது, அவருடைய பக்திக்குரிய வாழ்க்கை மிக மிக முக்கியமான முன்னுரிமை பெற்ற இடத்தில் இருக்கவேண்டும். எப்போதும் அவர், தான் ஒரு ஊழியர் என்பதை மறந்து போகவே கூடாது. அதற்காகவே அவர் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார், அதற்காகவே அந்த ஊழியத்தில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அதற்காகவே அவர் வாழ்கின்றார், ஆகவே எல்லாமே அதை சுற்றித்தான் இருக்கவேண்டும். உதாரணமாக, ஒரு விளையாட்டு வீரர் இருக்கிறார் என்று எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அவர் முற்றிலுமாய் அதைக்குறித்து தான் சிந்திப்பார். அதற்கான உணவைத்தான் எடுப்பார், அதற்கான பயிற்சியைத்தான் மேற்கொள்வார், அதற்கான புத்தகத்தைத்தான் படிப்பார். அது சம்பந்தப்பட்டதையே சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பார். அதை குறித்து பத்திரிக்கைகளிலும் வாசிப்பார், செய்தி கேட்டாலும், அதைக்குறித்தே தான் சிந்திப்பார். அந்த விளையாட்டிலே, யார் இப்பொழுது முதலிடத்தில் இருக்கிறார்கள் என்றும், என்ன? ஏது? என்பதையெல்லாம் குறித்து அவருக்கு இதேதான் சிந்தனையாய் இருக்கும். அதைப்போல, ஒரு மேய்ப்பனாய், போதகனாய் இருக்கிற உங்களுக்கும் தேவபக்திக்குரிய வாழ்வே முதலிடத்தில் முன்னுரிமை பெற்றதாய் இருக்கவேண்டும். அதற்கான ஜெபவாழ்வு, வேத வாசிப்பு, தியானம், அது குறித்த ஆவிக்குரிய பயிற்சிகள், தலைமைத்துவ பயிற்சி போன்ற எல்லாமே இருக்கும். நாம் கடந்த பாடங்களில் இதைக் குறித்து சிந்தித்தோம். ஆனாலும் சுருக்கமாக, இதை மீண்டும் நினைவுபடுத்திக் கொள்வோம். எல்லாவற்றையும் உடையவர்களாக நீங்கள் இருக்க வேண்டும். தேவனோடு இருக்கின்ற உங்கள் உறவை கவனமாக காத்து கொள்வதிலே ஜாக்கிரதையாய் இருக்க வேண்டும், அதில் வளர்கிறதில், ஜாக்கிரதையாய் இருக்க வேண்டும்.

இரண்டாவது முன்னுரிமை, குடும்பத்தில் இருக்கவேண்டும். முதலாவது தேவன், அதற்கு பிறகு குடும்பம். அதற்குப் பிறகுதான் ஊழியம் என்றதொரு வரிசைக் கிரமத்தை

நீங்கள் கைக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். ஆம் பிரியமானவர்களே, சிலரைப் பார்த்தீர்களென்றால், குடும்பத்திற்கு முதலாவதும், தேவனுக்கு இரண்டாவதும், ஊழியத்திற்கு மூன்றாம் இடத்தையும் கொடுப்பார்கள். அது அப்படியில்லை, நீங்கள் உங்களுடைய குடும்பத்திற்கு வாரத்திற்கு ஒரு நாளாவது முழுமையாய் கொடுக்க வேண்டும். அதை ஏற்கனவே நாம் கடந்த வகுப்பிலே சிந்தித்து இருக்கிறோம், அதை இப்போது நினைவு கூறுங்கள். குடும்ப உறவின் முக்கியத்துவத்தை நாம் நன்கு அறிந்தவர்களாய் இருக்க வேண்டும், மட்டுமல்ல வேதமும் குடும்பத்தைக் குறித்து மிக தெளிவாக கூறியிருக்கிறதை கடந்த வகுப்புகளில் படித்ததை நினைவுகூறுங்கள். தன் சொந்த குடும்பத்தை நன்றாய் நடத்துகிறவன்தான், சபையை, ஊழியத்தை நன்றாய் நடத்துவான் என்று நாம் சிந்தித்தது, உங்களுக்கு நினைவிலிருக்கும். ஆகவே, குடும்பத்தை நன்றாக நடத்திக் காட்டுவது முதலாவது காரியம். மட்டுமல்ல, ஒரு குடும்பத்தின் விரிவாக்கம் தான், சபை என்று நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். சபையும், குடும்பமும்தான் ஒன்றாக இருக்கிறது. அங்கே நீங்கள் தகப்பனாய் இருக்கிறீர்கள், அங்கே வருகிற பிள்ளைகளெல்லாம் உங்களுடைய ஆவிக்குரிய பிள்ளைகள். ஆக, குடும்ப உறவுதான் அதனுடைய விரிவாக்கம். அதுதான் சபை. ஆகவே குடும்ப உறவை முதலிடத்தில் வையுங்கள். அது முக்கியமான இடத்தில், முன்னுரிமை பெற்ற இடத்திலிருக்க வேண்டும்.

மூன்றாவது காரியம், உண்மைத்துவம் நிறைந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். அது அவசியம். ஒரு ஊழியன் நம்பத்தக்க இடத்தில் இருக்க வேண்டும். உண்மை இல்லையென்றால், நம்பவே மாட்டார்கள். நீங்கள் உங்கள் வார்த்தையை மதிக்க வேண்டும். எதைச் சொல்லுகிறீர்களோ, அதை அப்படியே நிறைவேற்ற வேண்டும். நீங்கள் சொன்னவைகளிலே, எத்தனை நஷ்டம் வந்தாலும் சரி, இல்லையில்லை, நான் சொல்லி விட்டேன், கர்த்தருடைய பிள்ளையாகிய நான் ஊழியக்காரனாகிய நான், அந்த வார்த்தையைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லி, உறுதியாய் இருக்க வேண்டும். அதனால் எந்தவொரு விஷயத்திலும் உங்களுடைய உண்மைத்துவத்தை, உண்மையாக நீங்கள் காண்பிக்க வேண்டும், காத்து நடக்க வேண்டும். ஆணையிட்டதில் நஷ்டம் வந்தாலும், தவறாமல் இருப்பவனே உத்தமன் என்று வேதத்தின் அடிப்படையில் நாம் கற்றது, உங்களுக்கு நினைவில் இருக்கலாம். ஆக, உங்களது வார்த்தையை மதியுங்கள். வளவளவென்று, அதிகமாக பேசி உங்களது வார்த்தையை உதிர்த்து தள்ளிவிடாதீர்கள். எதைச் சொன்னீர்களோ, அதைக்குறித்து நினைவில் வையுங்கள். அதை அப்படியே நிறைவேற்ற பழகுங்கள். அப்பொழுதுதான் உங்களது வார்த்தையை அவர்கள் மதிப்பார்கள், மற்றவர்களுக்கு நீங்கள் சொன்னதை, நீங்கள் நிறைவேற்றாவிட்டால், பிறகு நீங்கள் எதைச் சொன்னாலும், அதைக் கேட்கிறவர்கள், அவர் அப்படித்தான் வானளாவ பேசுவார், எதையுமே அவர் செய்கிறதில்லை என்ற இடத்திற்கு வந்துவிடும். ஆகவே உங்களுடைய உண்மைத்துவத்தைக் குறித்து நீங்கள் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டியது

அவசியம். உங்களுடைய குணாதிசயம், உங்களுடைய பேச்சு, உங்களுடைய நம்பிக்கை, நீங்கள் மற்ற இடங்களுக்கு போகும்போது, ஒழுக்கமாய் நடந்துகொள்ளுகிற அந்த உண்மைத்துவம், எல்லாம் இருக்கவேண்டும். அது உங்களை நல்ல மதிப்பான இடத்திலே வைக்கும். பிரியமானவர்களே, விளையாட்டாககூட உங்களது சபையாரிடத்திலே நீங்கள், தீங்காக பேசாதீர்கள், பொய்யாக, ஏமாற்றும் விதமாக, பித்தலாட்டமாக, திட்டங்களை சொல்லாதீர்கள். அப்போது, உங்களைப் பற்றிய அந்தவொரு நல்ல கருத்தை அது கெடுத்துவிடும். நீங்கள் விளையாட்டுக்குத்தான் சொல்லுவீர்கள். ஆனாலும், ஒரு பாஸ்டருக்கு வருகிற இந்த சிந்தனையெல்லாம், பரிசுத்தமாய் இருக்கவேண்டும். பேசுகிறார், ஆனால் இவருடைய சிந்தனையே இப்படி இருக்கிறதே என்று சொல்லி நம்மை அவர்கள் கணக்கிடுவார்கள் என்பதை கவனித்து கொள்ளுங்கள் பிரியமானவர்களே.

நான்காவது காரியம், அன்புகூறுதல் மிகவும் முக்கியமான இடத்தில் உங்கள் வாழ்க்கையில் இருக்கவேண்டும். நீங்கள் ஊழியத்தில், கிரியைகளில், செயல்பாடுகளில் வெற்றியுள்ளவர்களாக இருக்கலாம். உங்களுடைய ஆற்றல்கள், தாலந்துகள், வரங்கள் ஆகியவற்றை நீங்கள் வல்லமையாய் வெளிப்படுத்துகிற ஊழியராகவும் இருக்கலாம். ஆனால், உங்கள் சபை விசுவாசிகளிடத்தில், மற்றவர்களிடத்தில் அன்புகூறாமல், நீங்கள் இதெல்லாம் செய்தால், பிரயோஜனமில்லை என்றுதான் *1 கொரி.13-ம்* அதிகாரத்திலே வாசித்துப் பார்க்கிறோம். ஆக, அன்பு மிகவும் முக்கியமான இடத்திலே இருக்கிறது, அன்போடுகூடிய பேச்சு, அன்போடுகூடிய கிரியை, அன்போடு கூடிய ஊழியம், கருணை மற்றும் இரக்கத்தோடு தாழ்ந்த ஒரு சிந்தனையோடு பேசுகிற பண்பு போன்றவையெல்லாம் உங்களுக்கு முன்னுரிமையாய் இருக்கவேண்டும். ஒருவரையொருவர் கனப்படுத்துவதில் முந்திக்கொண்டு, நீங்கள் சபையார் உங்களுக்கு ஸ்தோத்திரம் செய்யவேண்டும், praise the Lord சொல்லவேண்டும், அதற்கு பின்புதான், அவர்களைப் பார்த்து பேசுவேன் என்கிற மாதிரியாக இல்லாமல், அவர்களைப் பார்த்தவுடன், தானாகவே அவர்களுக்கு praise the Lord என்று சொல்லுகிற பழக்கம் வருகிறதென்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள், ஸ்தோத்திரம் உடனே அவர்களுக்கு சொல்லுகிறீர்கள் என்ற வைத்துக்கொள்ளுங்கள். உடனே உங்களுக்கு மதிப்பு அவர்களிடமிருந்து கிடைக்கும். நீங்கள் தாமதம் செய்தாலும், செய்யாவிட்டாலும், அவர்களிடமிருந்து அது தானகவே வரும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நல்ல உறவுகள், மதிப்பு, மரியாதையெல்லாம் உங்கள் முன்னுரிமையில் இருக்கவேண்டியது அவசியம்.

ஆக, நீங்கள் எதை முன்னுரிமை கொடுத்து நடத்துகிறீர்கள் என்பதைக் குறித்து சற்று யோசித்துப் பாருங்கள். உங்கள் பெருமையை முதலிடத்தில் வைக்கிறீர்களா? நான் போதகர், நான் மேய்ப்பன், நான்தான் இந்த சபைக்கு தலைவன், நான்தான் இந்த ஊழியத்தை ஏற்படுத்தினேன், நான் வீடுவீடாகச் சென்று, இவ்வளவு ஆத்துமாக்களை

சந்தித்து, சபைக்கு கொண்டுவந்தேன் என்றதொரு எண்ணங்களையெல்லாம் கொண்டிருக்க கூடாது பிரியமானவர்களே. கர்த்தருடைய கிருபை உங்களோடுகூட இருந்து செயல்பட்டதினால்தான், ஆத்துமாக்கள் வந்தார்களேயொழிய, உங்கள் உழைப்பினால் வருகிறது அல்ல. ஊழியத்தில் வருகிற கனிகள் எல்லாமே நீங்கள், தேவனோடு இணைந்து செயல்படுகிறீர்கள் என்பதுதான் உண்மை. நீங்கள் அவரோடு இணைந்து, ஒப்புக்கொடுத்து போனீர்கள், அவர் உங்களோடுகூட இருந்து, கிரியை நடப்பித்தார். அதனால்தான் இவ்வளவு ஆத்துமாக்கள், இவ்வளவு சபைகள், இவ்வளவு கட்டிடங்கள் எல்லாம். ஆகவே நீங்கள் மகிமையை, கனத்தை, கர்த்தருக்கு செலுத்த வேண்டும். இதை முன்னுரிமை கொடுத்து, நீங்கள் எப்போதும் கர்த்தருக்கு மகிமையைச் செலுத்த ஒருபோதும் மறந்துபோகக் கூடாது. எந்த நேரத்திலும் உங்கள் ஊழியர்கள், உங்களுடைய சக ஊழியர்கள் இல்லாவிட்டால் உங்கள் விசுவாசிகள் வந்து எந்தக் காரியத்தைச் சொன்னாலும், எல்லாம் கர்த்தருடைய கிருபை, அவருடைய கிருபையினால் இவைகளெல்லாம் நடக்கிறது என்று சொல்லி, ஒவ்வொரு முறையும் கர்த்தருக்கு மகிமை செலுத்தி பாருங்கள். உங்களது ஊழியம் இன்னும் அதிகமாய் வளரும் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை.

அடுத்து, ஊழியர்களுக்கு இருக்கிற சில சவால்களைக் குறித்து நாம் கற்றுக்கொள்வோம். ஒரு மேய்ப்பன் அல்லது போதகனுடைய ஊழியம் பார்ப்பதற்கு எளிதாய் தோன்றலாம். ஆனால் மிகக் கடினமான ஊழியம்தான். ஏனென்றால், ஒரு குடும்பத்தை மேய்க்கிறது ஒரு பெரிய பாடாக இருக்கிறது, அதில் ஏகப்பட்ட குடும்பங்கள், அத்தனை பேருடைய காரியங்கள், அவர்களுடைய எதிர்பார்ப்புகள், அவர்களுக்கு நேரம் செலவழிக்கிறது என்கிறதான பல வேலைகள் இருக்கிறது. அவர்களுடைய மதிப்பையும், மரியாதையையும் பெறுகிற இடத்தில் ஊழியர்கள் இருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய அன்பைப்பெற வேண்டிய இடத்திலே ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரே மனிதனாய் என்ன செய்வார், பாருங்கள், அவரால் என்ன செய்ய முடியும்? ஆக, இதுவொரு பெரிய சவால் நிறைந்த காரியம். அதுவும் சபை மிகவும் பெரியதாய் இருக்கிறது என்று வையுங்களேன், அதாவது 1000 முதல் 2000 பேர் அல்லது 4000 பேர் என்று பெருக்கமாய் போகிறது ஒரு பெரிய பிரச்சனை அல்லது பளுவான வேலை. ஒரு அருமையான ஊழியரை எனக்கு தெரியம். அவர் 20 பேருக்கு ஒரு ஊழியன். அவரால் 20 பேரைத்தான் சந்திக்க முடியும். ஒரு ஊழியர் என்ற அந்த இடத்தில் அவரை வைத்துப் பாருங்கள். அவர் தலைமைப் போதகர், ஒரே சபைதான், அந்த சபைக்குள் 20 பேருக்கு ஒரு போதகர். அவர் வீடு சந்திப்பார், அவர்களுடைய பிரச்சனைகளுக்கு, ஆலோசனை கொடுத்து, சந்தித்து, நடத்தி சிறப்பாக ஊழியத்தைச் செய்தார், ஏனென்றால் அது சிறிய சபையாக இருந்தது. நீங்கள் அவ்வாறுகூட யோசித்துப் பார்க்கலாம். பெரிய சபையாக வளரவேண்டும், பலர் வரவேண்டும், ஆயிரக்கணக்கான பேர் வரவேண்டும் என்றெல்லாம் நினைக்காதீர்கள். தயவுசெய்து திரள் கூட்டமான மக்களை, சுவிசேஷ கூட்டங்களில் வேண்டுமென்றால்

எதிர்பார்க்கலாம். நிறையபேர் வந்து ஒரே நேரத்தில், நீங்கள் பேசி, அவ்வாறு நடத்துகிறது என்பது வேதத்தின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும். அந்த முறையை விட தனிப்பட்ட முறையில் இல்லாவிட்டால், குறைந்த கூட்டத்தை வைத்து நடத்துகிறதுதான் தரம் நிறைந்த ஒரு கூடுகையாய் இருக்கும் என்பதிலே சந்தேகமில்லை. அவர்கள்தான் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையிலே நன்றாக வளர்வார்கள், தனிப்பட்ட முறையில் மேய்ப்பனோடு தொடர்பு இருக்கும். ஆலோசனை கொடுக்க முடியும், ஜெபம் செய்ய முடியும், அவர்களுடைய வீட்டின் காரியங்களில் பங்கேற்க முடியும். அங்கு அவர்களுடைய வீடுகளில் நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்க முடியும், அதற்கு மட்டும் நேரம் இருக்கும், எல்லாம் நடக்கும். அவைகளெல்லாம் நிர்வாகம் செய்யக்கூடிய வகையில் இருக்கவேண்டும்.

ஒரு சபையானது, ஒரு சரியான சபையாகவும், நிர்வாகம் செய்யக்கூடிய அளவிலேயும் இருப்பது அவசியம். அதாவது அது ஒரு 20 பேர் அல்லது 100 பேர், மிஞ்சிப்போனால் 200 பேர் இருக்கலாம். ஆனால் 20 பேருக்கு ஒரு போதகர் என்பதுபோல் ஒரு கட்டுப்பாட்டை நீங்கள் கொண்டு வரலாம். இதுவொரு ஆலோசனையாக நான் இங்கு கூறுகிறேன். இப்பொழுது நான் ஏன் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால், சபை நிர்வாகத்திலிருக்கிற பிரச்சனையை கருத்தில் கொண்டு சொல்கின்றேன். சபையானது நிர்வகிக்ககூடிய அளவிலே பிரிக்கப்பட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஒரே இடத்தில் மக்களை கூட்டம் கூட்டமாய் சேர்க்கிறதைக் காட்டிலும், ஆங்காங்கே சின்ன, சின்ன கிளை சபைகளாக நீங்கள் ஏற்படுத்தலாம். மாதத்திற்கோ, வருடத்திற்கோ, அல்லது 6 வாரத்திற்கு ஒரு முறையோ, 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ, அதாவது சிறு சபையிலுள்ளவர்களை, பெரிய சபைக்கு நீங்கள் அழைக்கலாம். மற்றபடி ஆங்காங்கே அவர்கள் ஆராதிப்பதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலையில் ஒரு 5 குடும்பம், ஓரிடத்தில் கடந்து வருகிறார்கள் என்றால், அங்கிருந்து, தலைமை சபைக்கு வருகிறதைக் காட்டிலும், அந்த 5 குடும்பம் இருக்கிற இடத்தில் ஆராதனையை ஆரம்பிப்பது, பக்கத்திலுள்ள வீட்டிலுள்ளவர்கள் உடனே அங்கே வருவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். எடுத்தவுடனே நீங்கள் மக்களை சந்தித்து, உடனே ஆராதனைக்கு அங்கிருந்து புறப்பட்டு, இங்கே வந்து ஆராதியுங்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஆக, நீங்கள் அங்கேயிருக்கிற இடத்திலேயே சபையை ஆரம்பித்து நடத்துகிறீர்கள் என்று வையுங்கள். சபையின் வளர்ச்சி அபரிவிதமாய் இருக்கும், பக்கத்தில் இருக்கின்றபடியால், அநேக மக்கள் புதிது புதிதாக வருவார்கள். உங்கள் சபை விரைவில் வளர்ச்சியடையும். இவ்வாறான பல காரியங்கள் இருக்கிறது. நம்முடைய வேதாகம கல்லூரியில் சபை வளர்ச்சி யுக்திகள் என்பதைக் குறித்து அநேகமான நுட்பங்களையெல்லாம் கற்றுக்கொடுத்திருக்கிறோம். விரும்புகிறவர்கள் நீங்கள் அதிலும்கூட சேர்ந்து, அவ்விதமான சபை வளர்ச்சி யுக்திகள் எவ்விதமாக வேதத்தின் அடிப்படையிலே நடந்தன? என்றெல்லாம் நீங்கள் கற்றுக்கொள்ள முடியும். வளருங்கள், உங்களை எதிர்பார்க்கிறோம். எங்களோடு இணைந்து கொள்ளுங்கள்.

இப்போது இந்த சபை ஊழியத்திலிருக்கிற போதகருக்கு, மேய்ப்பனுக்கிருக்கிற சவால்கள் என்னென்ன என்பதை அறிவோம்.

முதலாவது காரியம், நேரமின்மை என்ற சவால். ஏன் அவ்வாறு சொல்கிறேன் என்றால், ஒரு சபை போதகர் தன்னுடைய குடும்பத்திற்கு நேரம் கொடுக்க வேண்டியது இருக்கிறது. இதற்கு பிறகு அந்த சபையாருக்கு நேரமும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, சற்று முன்னர் பார்த்ததுபோல, சொந்த குடும்பத்தை நன்றாக நடத்துகிறவன்தான், சபையை நடத்த முடியும் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. எனவே, ஒரு சாதாரண மனிதனைவிட ஒரு போதகர், மேய்ப்பர், தன் குடும்பத்தின் மீது அதிக அக்கறையுள்ளவராகத்தான் இருப்பார். ஏனென்றால், கிறிஸ்துவின் அன்பு, அந்த அன்பைக் கொடுத்துவிடும். ஆகவே, அதிக நேரம் அங்கேயும் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்குப் பின்பு சபையாருடைய தேவைகளையும் கவனத்தில் கொண்டு, அவர்களுக்கு நேரம் கொடுத்து பழகவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுடைய நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபெற வேண்டியதிருக்கிறது என்ற பல சவால்கள் இருக்கிறது. மட்டுமல்ல, ஒரு இடத்திற்கு போகும்போது, எல்லோருமே நன்றாக, சுருக்கமாகவும், இனிமையாகவும் பேசி அனுப்புவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு வீட்டிற்கு போதகர் சந்திக்க போகிறார் என்றால், பாஸ்டர் வந்திருக்கிறார், குருவானவர் வந்திருக்கிறார் என்று எல்லா காரியங்களையும் கொட்டி தீர்க்கத்தான் மக்கள் விரும்புவார்கள். அங்கே, அவரால் நேரத்தை கைக்கொள்ள இயலாது. உதாரணமாக, ஒரு 5 மணிக்கு ஒரு வீடு சந்திப்பை நிகழ்த்த ஆரம்பிக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். குறைந்தது 2 – 3 மணி நேரம் வீடு சந்திக்க போகவேண்டும். மாலை 8 அல்லது 9 மணி வரை தன்னுடைய சபையார் வீட்டிற்கு போகவேண்டும் என்று அவர் புறப்பட்டு போவார். அப்படி போகும்போது, சில வீடுகளில் அந்த 3 மணி நேரமும் அதிலேயே போய்விடும், காரணம் அவர் ஒரு பிரச்சனையை சொல்வார், இந்த பிரச்சனையை சொல்வார், இதை கேட்கவேண்டும், அதற்கு ஆலோசனை சொல்லவேண்டும். ஆக, அவர் எதிர்பார்த்தது போல, ஒருவேளை தன்னுடைய சபையார் அந்த மக்களுக்கு சொல்லியிருப்பார், நான் இன்றைக்கு வீடு சந்திப்பு செய்வதற்கு வருகிறேன். உங்களது பகுதிக்கு இன்று வந்துவிடுவேன் என்று சொல்லியிருப்பார். இவர் 3 மணி நேரம் அந்த வீட்டில் பிரச்சனையை பேசும்போது, இவர் என்ன செய்வார், பாவம், பாதியில் விட்டு எழுந்து வரவும் முடியாது, ஏனெனில் ஊழியர், பாதியில் எழுந்து வருவதற்கு இது எளிதான காரியமல்ல. பேசி நாளைக்கு வாருங்கள், அலுவலகத்தில் பேசிப்போம் என்று சொல்ல முடியாது. இது அன்பு மற்றும் கரிசனை கலந்த விஷயம். இது உலக விஷயம்போல சுருக்கமாகவும், இனிமையாகவும் செய்துவிட்டு, நான் சென்றுவருகிறேன் என்று சொல்கிற விஷயமல்ல, அது முடியாது. இங்கே அவருக்கு நேரமின்மை என்பது ஒரு பெரிய சவாலாக இருக்கிறது. சொன்ன நேரத்திற்கு அவரால் வர முடியாது, ஏனெனில் அவருடைய நேரம் மக்களோடு

தொடர்புடைய நேரமாய் இருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் விசுவாசிகள் கோபப்படுவார்கள், பாதியில் விட்டுவிட்டு வந்தாலும், அவர் என்ன அவசரப்படுகிறார் என்று சொல்வார்கள். எல்லாவற்றையும் பார்க்க வேண்டும், இல்லையா? அருமையான ஊழியர்களே, நீங்கள் இவற்றையெல்லாம் தெரிந்து வைத்துக்கொள்ளுங்கள், புரிந்துவைத்துக்கொள்ளுங்கள். இந்த நடைமுறையான பிரச்சனைகளை அறிந்து, அதற்கு என்ன தீர்வுகள் எடுக்க வேண்டுமென்று நீங்கள்தான் முடிவு செய்யவேண்டும். நேரத்தை கையாளுகின்ற திறன் மிகவும் தேவை. ஆனால் நாம் நினைத்ததுபோல, நேரப்பராமரிப்பு எல்லாம், இங்கே கொண்டுவர முடியாத நிலை. நீங்கள் ஊழியத்திற்குள் இறங்கும்போது இதனை பார்ப்பீர்கள், ஒன்று செய்யலாம், சபையாரிடம், நீங்கள் ஏற்கனவே சொல்லவேண்டும், இப்படியான நிலையில் நான் இருக்கிறதினால், நான் ஒன்றும் சுருக்கமாக பேசிவிட்டு உடனே வரமுடியாது. மொத்தத்தில் அறிவிப்பு கொடுக்கும்போது, அவர்கள் ஒன்றும் நினைக்க மாட்டார்கள். அதனால், விறுவிறுவென்று நான் வீடு சந்திப்பு வேலையை எல்லா வீடுகளுக்கும் செய்தாகவேண்டும் என்கிற காரியத்தை சொல்லி, சுருக்கமாக 5, 10 நிமிஷம் ஒரு வீட்டில் இருப்பேன் என்கிற தகவலை சொல்லலாம். பிரச்சனையை கையாளுவதற்கு, நீங்கள் சபைக்கு வரலாம். அதற்கென்று ஒருநாள் நீங்கள் ஒதுக்கிக்கொள்ளலாம். இந்த நாளில் வாருங்கள், நாங்கள் உங்களது பிரச்சனைகளைப் பற்றி பேசுவதற்கு காத்திருக்கிறோம், வெளியே எங்கும் செல்லாமல், அலுவலகத்திலேயே அல்லது சபையிலேயே இருப்பேன் என்றும் தெரிவிக்கலாம்.

அந்த குறிப்பிட்ட நாளில், நீங்கள் எந்தக்காரணம் கொண்டும் வேறெந்த நிகழ்ச்சிக்கும் நேரம் கொடுக்காதீர்கள். ஆக, மக்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். இன்று நாம் போனால், போதகரைப் பார்த்து வரலாம். ஆகவே, நம்பிக்கையோடு அந்த பிரச்சனையிலுள்ள நபர்கள் உங்களைத் தேடி வந்து அன்று குறிப்பிட்ட, அந்த மதியவேளை முழுவதும் இருக்கிறீர்கள் என்றால், உங்களைப் பார்த்து சந்திப்பார்கள், ஆலோசனை பெற்று செல்வார்கள். வீடு சந்திப்பு என்பது ஒருவேளை நீங்கள் போய்விட்டு, நீங்கள் எல்லோரும் நலமாக இருக்கிறீர்களா? மிகவும் சந்தோஷம் என்று சொல்லிவிட்டு, ஜெபம் செய்துவிட்டு வருகிற வேளையாக நீங்கள் மாற்றியமைக்கலாம். இவ்வாறு நீங்கள் ஒருவேளை இதற்கு தீர்வு உண்டாக்கலாம். ஒரு போதகருக்கு இருக்கிற பெரிய சவால், நேரம் என்ற சவால் இருக்கிறது. எதுவுமே குறிப்பிட்ட நேரத்தில் முடிக்க முடியாதபடி அவர் திணறுவதற்கு அதிக வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் ஞானமாய், கர்த்தருடைய உதவியோடு நீங்கள் திட்டமிட்டால் அதையும் நீங்கள் மேற்கொள்ள முடியும்.

அடுத்து, எதிர்பார்ப்பு என்ற சவால் இருக்கிறது. சபையாருடைய எதிர்பார்ப்பை எல்லாம் நிறைவேற்ற முடியாது. அதை சீக்கிரத்தில் நீங்கள் ஊழியத்திற்கு போன உடனே கண்டுபிடித்து விடுவீர்கள். இல்லையென்றால், ஊழியத்தில் இருக்கிறவர்கள் ஏற்கனவே

கண்டுபிடித்து இருப்பீர்கள். எல்லாருடைய தேவையையும் நம்மால் நிறைவேற்ற முடியாது. இல்லாவிட்டால், இரண்டு குடும்பங்களுக்கிடையே பிரச்சனை. ஒரு குடும்பத்தின் சார்பாக, உண்மையிருக்கிற பக்கம் நாம் நின்று நிச்சயமாய் தீர்ப்பு வழங்கத்தான் செய்ய வேண்டும், வேற வழியில்லை. ஆக, அதில் பாதிக்கப்படுகிறவர் நிச்சயமாய் நம்மை வெறுப்பார், அவருடைய எதிர்பார்ப்பின்படி நாம் செய்யாதபடியினால், நம்மை அவர் குறை சொல்வார், அவர் ஊரெங்கும்போய் வேறு குறை சொல்வார். என்ன ஊழியர் இவர் என்று சொல்லி, அவருக்கு சாதகமாய் நாம் இல்லாதபடியினால், அவர் குறைகூறுவதை நாம் தவிர்க்கவே முடியாது. நாம் மற்றவர்களை சில வேளைகளில் இவ்விதமாய் சோர்ந்துபோகவிட வேண்டியிருக்கிறது. வேறு வழியும் இல்லை. நீங்களும் அதற்காக பழி ஏற்க வேண்டியதுமாகவே இருக்கிறது. இதுவொரு பெரிய சவாலாக இருக்கிறது பிரியமானவர்களே. மக்களுடைய எல்லா தேவைகளையும் சந்திக்க முடியாது என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ளுங்கள். ஏனெனில், நீங்கள் ஒரு நபராக இருக்கிறீர்கள், மட்டுமல்ல மக்களுடைய காரியங்களில் சில தீர்ப்புகளை வழங்கும்போதும், நீங்கள் அவர்களுடைய எதிர்பார்ப்புக்கேற்றபடி தீர்ப்பு சொல்லாததினால், பழிச்சொல் ஏற்க வேண்டிய இடத்திலும் இருக்க வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. இது தவிர்க்க முடியாத நிலை என்பதை புரிந்து கொள்ளுங்கள். அதற்கு உங்கள் மனதை ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டியது அவசியம்தான்.

மூன்றாவது காரியம், உணர்வு பூர்வமான பிரச்சனை. இதுவொரு சவால், அதாவது நாம் மக்கள் மத்தியில் சுவிசேஷத்தை விதைக்கிறதினால், அதை பிரசங்கிக்கிறதினால், நம்மால் நம்முடைய பிரச்சனையை விசுவாசிகள் மத்தியில் போய் பேச முடியாது. நீங்கள் அவ்வாறு சொன்னீர்கள் என்றால், ஐயா, நீங்களே இப்படி சொன்னால், நாங்கள் எப்படி கர்த்தரை நம்புவோம் என்று சொல்லிவிடுவார்கள். உங்களுக்கு ஒரு கிராமத்தில் ஊழியம் செய்யும்போது, உங்களுக்கு வேற ஊழியருடைய ஐக்கியம் இல்லையென்று வையுங்களேன். அந்த இடத்திலே நீங்கள் மட்டும்தான் ஊழியராய் இருக்கிறீர்கள் என்று வையுங்களேன், என்ன செய்வீர்கள்? பாவம் யாரிடம்போய் கொட்டி தீர்ப்பீர்கள்? உங்களுக்கு உணர்வுபூர்வமான சவால்கள், சரீரப்பிரகாரமான பிரச்சனைகள், உங்களுக்கு ஒரு தேவையென்றால், யாரிடம் போய் சொல்ல இயலும். மக்களுடைய ஆவிக்குரிய தேவைகளை உங்களுக்கு தெரிந்த வகையில் சொல்லிக் கொடுப்பீர்கள். ஆனால், உங்களுக்கு இன்னும் ஆழமாய் சொல்லித் தருவதற்கு யார் இருக்கிறார்கள்? ஆக, இவ்விதமான சவால்கள் ஒரு ஊழியருக்கு, எந்த ஊழியராக இருந்தாலும், அதிலும் குறிப்பாக போதகருக்கு இருக்கிறது. சிலவேளைகளிலே மிகவும் சோர்ந்துபோய் களைப்படைந்த நிலையிலேயும் போதகர்கள் இருப்பார்கள், அதிகமான வேதனையிலே இருப்பார்கள், தேற்றுவதற்கோ யாருமில்லாத நிலையிலும் இருப்பார்கள். ஆக, ஒவ்வொரு நாளும் இந்த சூழ்நிலையிலிருந்து அவர்கள் வெளியே வரமுடியாதபடி கூட சில

வேளைகளில் அவர் திணறுகிற நிலை உண்டாகிறது. இதுவொரு மிகப்பெரிய சவால், ஏனெனில் பிசாசானவனும், இந்த மனதை நோகடிக்கிறான், சிந்தையில் போராட்டத்தை கொண்டுவரவே அவன் விரும்புகிறான், நேரடியாக வந்து உங்களோடு ஒருவேளை யாரும் தாக்குதல் நடத்தவேண்டும் என்று அவசியமில்லை. அதைக்கூட நீங்கள் தாங்கிவிடுவீர்கள், அதைக்கூட நீங்கள் போதுமென்று நினைப்பீர்கள். ஆனால் மனதளவில் உங்களைச் சோர்வடைய வைத்துவிட்டால், நீங்கள் உங்கள் ஊழியத்தில் முன்னேறிப்போக மாட்டீர்கள், அப்படியே சோர்ந்து உட்கார்ந்து விடுவீர்கள் என்பது அவனுக்கு தெரியும். ஆகவே பலவிதங்களில் இவ்விதமாய் சமுதாயத்தால், அதாவது சபைக்கு வெளியில் உள்ளவர்களால், சபைக்கு உள்ளே உள்ளவர்களால், குடும்பத்தால் இந்த உணர்வுகள் சவால் நிலையை சந்திக்கிறது, இது மிகவும் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகவே இருக்கிறது. இதற்கு நீங்கள் ஆயத்தமாகவும், இதை சமாளிப்பதற்கு நல்ல அறிவுரையாளர்கள், நல்ல ஆவிக்குரிய தலைவர்களை நீங்கள் உருவாக்கி வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். உங்களுக்கு, உங்களது பாரங்களை பகிர்ந்துகொள்ள, மனம்விட்டு பேசுவதற்கென்று, குறைந்தது கைபேசியிலாவது பேசக்கூடிய அளவிலே உங்களுக்கு நல்ல தலைவர்களை ஏற்படுத்தி வைத்துக்கொள்ளுங்கள். உங்களுடைய உணர்வுகளை புரிந்துகொண்டு, உங்களுக்காக ஆலோசனை சொல்லவும், ஜெபிக்கவும், உற்சாகப்படுத்தவும் நல்ல ஊழியர்கள் உங்களுக்கு தேவை.

நான்காவது காரியம், தகுதி என்ற சவால். நாம் ஒரு மேய்ப்பனாக இருப்பதனால் மக்கள் நிச்சயமாய் ஒருவிதத்தில் நம்மை உயர்வாகவேதான் கருதுகிறார்கள், காரணம் என்னவென்றால், நம்முடைய ஒழுக்கம், அற்புதமான சாட்சி, இவையெல்லாவற்றையும் கேட்கும்போது, நிச்சயமாக உங்களை ஓரிடத்தில் வைத்து, அவர்கள் மதிப்பார்கள். அவ்வாறு இருக்கின்றபடியால், சில வேளைகளில் உங்களுக்கு, சில பிரச்சனைகளும் இருக்கிறது. எனக்கு தெரியும், ஒரு போதகர் அவர் பார்க்க ஒருபோதும் கஷ்டப்பட்டதாகவே தெரியாது. அதனால் அவருக்கு என்ன குறை? அவர் நன்றாக வசதியாகத்தான் இருக்கிறார் என்று கருதி, அவரை யாரும் கண்டுகொள்கிறதேயில்லை. பார்ப்பதற்கு அவருடைய தோரணை அப்படியிருக்கும். ஆகவே ஒருமுறை சபையில் சொன்னார், எங்களை பார்க்கும்போது, நீங்கள் எங்களுக்கு எல்லா தேவையும் நிறைவு பெற்றதாகவே நினைப்பீர்கள். ஆனால் நாங்கள் அவ்வளவு தேவையோடு இருக்கிறோம் என்பது, எனக்கு மட்டுமே தெரியும் என்று சொல்லி, சில காரியங்களை பகிர்ந்து கொண்டார். அப்போதுதான் மக்களுக்கு தெரிந்தது, ஓ இவ்வளவு தேவையோடு, இவ்வளவு பிரச்சனையோடு இருக்கிறார் என்று சொல்லி புரிந்துகொண்டார்கள், பார்த்தீர்களா? ஆக, மக்கள் ஒருவிதமான கருத்தை, ஊழியர்களைக் குறித்து ஒரு நல்ல மேன்மையான கருத்தை வைத்திருப்பது நல்லதுதான். ஆனால், அதுவே பிரச்சனையாக சிலவேளையில், சவாலாய் மாறுகிறது. அவர்கள் தேவைகள், அதனால் சந்திக்கப்படாமல், அவர்களுக்கு உதவுவதற்கு

முன்வராமல், இல்லாவிட்டால் ஆலோசனை சொல்வதற்கு சில பிரச்சனைகளில் சில கருத்துக்களை சொல்லக்கூட முன்வரமாட்டார்கள். காரணம், அவருக்கு தெரியாததா? அவர் ஒரு பெரிய தேவனுடைய ஊழியர் அல்லவா? என்று அவரை தள்ளி வைத்தே பார்க்கிற ஒரு சமுதாயம்தான், நம்முடைய சமுதாயம். ஆகவே இவ்விதமாக சில வேளைகளில் அவர் பிரச்சனைக்குரிய இடத்தில், சவாலை சந்திக்கிற இடத்தில் இருக்கிறார் என்பதையும் நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஐந்தாவது காரியம், சபை உறுப்பினர்களால் ஏற்படுகிற பிரச்சனைகள். அதுவொரு சவால், பார்த்தீர்களென்றால், சிலர் இரட்சிக்கப்படாமல், இரட்சிக்கப்பட விரும்பாமல், சபையில் பிரச்சனையைக் கிளப்புவதற்கென்றே இருப்பார்கள். பிரச்சனை பண்ணுகிறதே அவர்களின் வேலை. எதற்கெடுத்தாலும், எதிர்மறையாகத்தான் கேட்பார்கள். நாம் அவர்களை வெளியே போங்கள் என்றும் சொல்ல முடியாது, ஏனெனில், நாம்தான் அவர்களை சபையில் கூப்பிட்டு, இரட்சிப்பிற்குள் கொண்டுவர அழைத்து வந்தவர்கள், ஊழியர்களாயிருந்து கொண்டு, அவர்களை சபையை விட்டு செல்லுங்கள் என்றும் சொல்ல முடியாது. ஆனால் அவர்கள் பண்ணுகிற அட்டூழியம் தாங்கவே முடியாது. ஏகப்பட்ட பிரச்சனை, சண்டை, குடும்பத்தில் பிளவை ஏற்படுத்தி விட்டுவிடுவார்கள். போதகர்களுக்கு எதிராக பேசி அவரைத் தூண்டி விட்டுவிடுவார்கள். இல்லையென்றால், ஒரு குடும்பத்தாருக்கு எதிராக மற்றொரு குடும்பம் பிரச்சனையை கிளப்பி, ஏதாவது சொல்லிக்கொண்டே இருப்பார்கள். ஏனெனில், ஒற்றுமையை குலைப்பதற்காக அவர்களுடைய செயல்பாடுகள் இருக்கும். அவர்களுக்கு அதில்தான் மகிழ்ச்சி. ஆக, இதையொரு போதகர் வாரத்தில் பாதிநாள் இதைப்பற்றித்தான் பேசிக்கொண்டும், சிந்தித்துக்கொண்டும், அந்த காரியங்களில், வருத்தமுற்றுக்கொண்டும் இருக்க வேண்டிய சவால்கள் இருக்கிறது. ஆம் பிரியமானவர்களே, சபையானது நல்ல முதிர்ந்த விசுவாசிகளையும் உடையதாய் இருக்கும், நடுத்தர விசுவாசியும் இருப்பார்கள், இரட்சிக்கப்படவே மாட்டோம் என்று சொல்லுவதில் உறுதியாயிருக்கிற சில உறுப்பினர்களும் இருப்பார்கள். நீங்கள் நேற்று ஊழியம் செய்து, இன்றைக்கு சபைக்கு வந்த புதிய சபையாரும் இருப்பார்கள். இத்தனை கூட்டத்தையும் மேய்க்க வேண்டிய பொறுப்பில் ஊழியர் இருக்கிறார். ஆகவே, புதிதாய் வந்தவர் ஒன்றுமே புரியாமல், எதையாவது பேசிக்கொண்டே இருப்பார், மிகவும் முதிர்ச்சி அடைந்தவர், அதிக சத்தியத்தை எதிர்பார்ப்பார், நடுத்தர விசுவாசத்தில் இருக்கிறவர்கள், ஒரு விதமாய் உங்களிடத்தில் எதிர்பார்ப்பார்கள், இரட்சிக்கப்படவே மாட்டோம் என்று உறுதியாய் இருக்கிறவர்கள், மற்றவர்களுடைய வாழ்வில் தொந்தரவு செய்துகொண்டுதான் இருப்பார்கள். இவைகளெல்லாவற்றையும், சவால்களாக உடையவராக ஒரு ஊழியர் இருக்கின்றார். இவர்களெல்லாரையும் நீங்கள் சமாளிக்கவேண்டும், இதற்கு ஒரு தீர்வை உண்டாக்க ஒருபோதும் கூடாது. ஆனால் பிரச்சனை இருந்துகொண்டேதான் இருக்கும். அதற்கு

நீங்கள் ஞானமாக செயல்பட்டு மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். அதுதான் ஊழியம் என்பது சவால் நிறைந்தாகவே இருக்கிறது. ஆனால் இது சுவராஸ்யமாகவும் இருக்கும். ஒருவரின் பிரச்சனையை தீர்த்து முடிப்பார்கள், அடுத்து ஒரு பிரச்சனை வரும், ஜெபத்தோடே அடுத்து தீர்த்து வைத்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். அங்கு வேறு வழியேதும் கிடையாது. இவ்விதமாக சபையில் பிரச்சனைக்குரிய நபர்களால் வருகிற பாடுகள், சவால்கள் இருக்கிற ஒன்றாகவே இருக்கும்.

ஆறாவது காரியம், சபையிலே வயதானவர்கள் என்ற பிரச்சனை. அதாவது சபையிலே வயதானவர்கள் அதிகமாக, அதிகமாக, அதிலே பிரச்சனைகள் எழத்தான் செய்கிறது. அவர்களுக்கு செய்யவேண்டிய சேவைகள் அதிகமாய் இருக்கிறது. அதற்காக வயதானவர்கள் இருக்க கூடாது என்ற அர்த்தத்தில் கூறவில்லை. ஆனால், அதினாலும் என்ன பிரச்சனை என்றால், வயதானவர்கள் சொல்வார்கள், நான் இத்தனை ஆண்டுகள் இந்த சபையிலே இருக்கிறேன், ஆனால் இப்படியொரு போதகரைப் பார்க்கவில்லை என்று சொல்லி உங்களை எளிதாக குறை சொல்லிவிடுவார்கள். ஆக, வயதானவர்கள் முன்பிருந்தே அங்கு இருப்பதனால், சபையில் தங்களுடைய அனுபவத்திலிருந்து சில பிரச்சனைகளை, சில காரியங்களை சொல்லக்கூடும். மட்டுமல்ல அவர்கள் உங்களுக்கு எதிராய் இருக்கும்போது, சபையாரிடத்தில் சொல்லும்போது, அந்த வயதான தாத்தாவே இப்படி சொல்கிறார், என்று சொல்லி அவர் சொல்கிறதைத்தான் கேட்பார்களேயொழிய, போதகர் சொல்கிறதை முக்கியமான இடத்தில் வைக்க மாட்டார்கள். இப்படி அதுவும் ஒரு சவாலாக இருக்கிறது. மட்டுமல்ல, அவர்களை பராமரிப்பது, குடும்பத்தில் பராமரித்தல் என்று சொல்லி, அவருக்கு உதவுவது போன்ற பல பிரச்சனைகள் ஒருவேளை போதருக்கு சவாலாய் இருக்கிறது.

ஏழாவது காரியம், தொடர்பு கொள்வதில் இருக்கிற குறைபாடு, அதாவது போதகருக்கு எல்லா விஷயமும் தெரியும் என்று சொல்ல முடியாது. அதாவது சபையில் ஏதாவது பிரச்சனை இருக்கலாம். சிலர் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், அவருக்கு தெரியாமல் இருக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. எல்லோரும் போதகருக்கு போன்பண்ணி சொல்லிக்கொண்டு, போகிறதில்லை. ஆக, கடைசியில் போதகருக்கு தெரியாதா? அவர் வருகிறது இல்லை, பாருங்கள். ஏழை வீடா இருந்தால், எங்கே வருவார்? என்று சொல்லி குறை சொல்லிவிடுவார்கள். எனவே, போதகருக்கு அதுவொரு சவாலாய் இருக்கிறது. மற்றவர்கள் தகவல் தெரிவிக்காதபோது, இல்லாவிட்டால் அதைக்குறித்த ஒரு கவனகுறைவினால், அவர் அங்கே போகவில்லையென்றால், சபையார் அதையொரு சவாலாக எடுத்து, நாங்கள் இவ்வளவு உடம்புக்கு சரியல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறோம். ஏதாவது போதகர் செய்கிறாரா, பாருங்கள் என்று சொல்லி குறைசொல்வதற்கு அநேக வாய்ப்புகள் இருக்கிறது, ஆகவே, தொடர்பு கலையில்

போதகர் மிகவும் கவனமாக இருக்கவேண்டியது அவசியம். அவர் அடிக்கடியாய் குறிப்பிட்ட சபை மக்களோடு தொடர்பில் இருந்தால்தான், அவர்கள் சபையிலே நடக்கிற காரியங்களை போதகருக்கு தெரிவிப்பார்கள். ஆக, அதைப்பார்த்து போதகர் செயல்பட வேண்டிய இடத்தில் அவர் இருக்கிறார்.

எட்டாவது காரியம், போதகர் மாத்திரமே செயல்படுகிற பிரச்சனை. பொதுவாக அநேக சபைகளில் உள்ள பிரச்சனை, போகதர்தான் இருக்கிறார் இல்லையா? அவர் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான் என்று சொல்லி, எல்லா பணியையும், அந்த போதகர்மேல் போடுகிறது வழக்கம்தான். சில சபையார் சொல்லுகிறது உண்டு, அவருக்குத்தான் (போதகரை) நாம் காணிக்கை கொடுத்து வைத்திருக்கிறோம், சபையிலிருந்து மாதம் சம்பளம் கொடுக்க காரணம் என்ன? அவர் அதைச் செய்யத்தான் என்று சொல்லி, எளிதாக சொல்லிவிடுவார்கள். ஆனால், போதகருக்கு ஏகப்பட்ட பணிகள் ஏற்கனவே இருக்கும். ஆக, எல்லா விஷயத்திலும் அவரே தலையிட வேண்டும், அவரே செயல்பட வேண்டும் என்று சொல்லி, சபை எதிர்பார்க்கிறது ஒரு பெரிய சவாலாய் இருக்கிறது. சில போதகர்கள் சொல்வார்கள், அநேக வயதான முதிர்ந்த அனுபவமுள்ள மக்கள் தங்களுடைய ஊழியத்தில் உதவிக்காக பயிற்சி கொடுப்பார்கள். ஆனால், வாஞ்சையுள்ள மக்கள் அவருக்கு கிடைப்பது கடினம். ஆனால், எந்த ஊழியராக இருந்தாலும், தனக்கு உதவி செய்யும்படி மூப்பர்களை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம். எல்லா இடங்களுக்கும், போதகரே போக முடியாது. எல்லா இடங்களுக்கும் இவரே ஜெபம்செய்ய போக முடியாது. இல்லாவிட்டால், விசாரிக்க செல்ல முடியாது. மூப்பர்கள் தேவை. சபையானது எதிர்பார்க்கிறது, எல்லா இடங்களுக்கும் போதகர் வந்தே ஆகவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அதுவொரு சவாலாக இருக்கிறது என்றே பார்த்தோம். அவர்கள் என்னதான் சொன்னாலும், மூப்பர்கள் வந்தார்கள், அவரை அனுப்பியிருந்தேன் என்று சொன்னாலும், இல்லை, போதகர் வருகிறதற்கு அவருக்கு என்ன இதைவிட பெரிய வேலை இருக்கிறது? என்று அநேகர் சொல்லுகிறதை நீங்கள் கேட்டிருப்பீர்கள். இப்படிப்பட்ட சவால்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

ஒன்பதாவது காரியம், மருத்துவமனை விசாரிப்பு, இதுவொரு பெரிய சவாலாகத்தான் போதகர்களுக்கு இருக்கிறது. இதையெல்லாம் செய்யக்கூடாது என்ற அர்த்தத்திலே நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் இதெல்லாம் சவாலாக இருக்கிறது என்ற அர்த்தத்திலே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். அநேக சபையிலிருக்கிற பிரச்சனை இதுதான். ஒவ்வொரு சபையையும் பார்க்கும்போது, இந்த பிரச்சனை இருக்கிறதை காணமுடிகிறது. மருத்துவமனைக்கு நோய்வாய்ப்பட்ட விசுவாசிகளை பார்க்க அவர் அடிக்கடியாய் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது, செல்லத்தான் வேண்டும், வேற வழியில்லை. ஏனென்றால் அதை விசாரிக்கிறதுதான், அன்பை வெளிப்படுத்துகிற ஒரு காரியம். ஆக, அடிக்கடியாக இவர்

போய்விட்டு வந்திருப்பார். சிலரையெல்லாம், சபைக்கு பக்கத்தில் அட்மிட் பண்ணாமல், ஒரு மாவட்டம் விட்டு இன்னொரு மாவட்டத்திற்கு கொண்டுசென்று மருத்துவமனையில் சேர்த்திருப்பார்கள். அங்கேயும்கூட வந்தாரா? என்று கேள்வி கேட்கிறவர்களாகத்தான் விசுவாசிகள் இருக்கிறார்கள். அவ்விதமாக நிறைய போதகர்களுக்கு வீடு சந்திப்பு, மருத்துவமனை சார்ந்த ஒரு விசாரிப்பு, இப்படியான பல காரியங்களுக்கு போகிறதினால், அவருடைய உண்மையான ஊழியம் பாதிக்கப்படுகிறது. அதாவது உண்மையான ஊழியம் என்றால், போதனை ஊழியத்திற்கென்று அவர் ஆயத்தப்பட முடியாதபடி, பிரசங்கம் தயாரிக்ககூட நேரம் இல்லாதபடி பல காரியங்களில் அவர் ஈடுபட்டு மிகவும் சுறுசுறுப்பாகி விடுகிறார். அவருக்கு உண்மையான ஊழியம் அல்லது செய்யவேண்டிய ஊழியம் என்பது, சபையை போஷிக்கவேண்டும், வளர்க்க வேண்டும், வழி நடத்தவேண்டும் என்று அநேக காரியங்களை ஏற்கனவே கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், அதைச் செய்ய முடியாதபடி, அதிகமாய் இவ்வாறு அலைந்துகொண்டேயிருக்கிற இடத்தில் போதகர் இருக்கிறார். மட்டுமல்ல, அடிக்கடி விசுவாசிகள் அவர்களுக்கு நேரம் போகவில்லை என்றால், சபைக்கு வந்துவிடுவார்கள். வந்து, போதகர் ஐயாவோடு பேச விரும்பினேன், உங்களிடம் பேசினாலே சந்தோஷமாக இருக்கிறது, எனக்கு விசுவாச வளர்ச்சி அப்போதுதான் வருகிறது என்று சொல்லி, தினமும் பேச வந்துவிடுவார்கள். நீங்கள் அவற்றை தவிர்க்க முடியாது. எனக்கு வேற வேலை இருக்கிறது, என்று நீங்கள் அவர்களை தவிர்த்து, பேசுவீர்கள் என்றால், இந்த போதகர், மக்களோடு பழகுகிறதே இல்லை என்றதொரு குற்றச்சாட்டை முன்வைக்கிற வாய்ப்பும் இருக்கிறது. ஆகவே பிரியமானவர்களே, இப்படி அதிக நேரங்கள் பேசுவதிலும், பழகுவதிலும், ஜெபிக்க போகிறதிலும், வீடு சந்திப்பிலும், மருத்துவமனை விசாரிப்பிலும், மேலும் பல காரியங்களைக் கேட்டு தீர்த்துவைப்பதிலும், அவருடைய முக்கியமான பணிகளில் அதிகமானவை பாதிக்கப்படுகிற, சவால்களை உடையவராக ஒரு போதகர், மேய்ப்பர் இருக்கிறார்.

இவற்றை நாம் ஏன் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றால், இனி ஊழியம் செய்யப்போகிற நீங்கள் இதை திட்டமிட்டு, அதைத் தவிர்ப்பதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று நீங்கள் ஆவியானவர் உதவியோடு, அந்த சபைக்கேற்றபடி திட்டமிட வேண்டும். இதற்கான தீர்வை நாம் சொன்னோம் என்றால், ஒரே மாதிரியாக எல்லா இடத்திலும் உங்களுக்கு செயல்படாது. அதனால்தான் நீங்களே அந்த சூழ்நிலைக்கேற்றபடி, விசுவாசிகளுக்கேற்றபடி, எடுத்து சொல்லவேண்டும். பக்குவமாய் சொல்லி தீர்வை உண்டாக்கி, ஊழியத்தை மனநிம்மதியோடு சரியாய், அருமையாய் செய்யவேண்டும். ஆனால் என்னென்ன சவால்கள் இருக்கிறது என்று தெரியவேண்டும் என்பதற்காக, நீங்கள் அனுபவப்பட்டு, நஷ்டப்பட்டு தெரிந்துகொள்வதைவிட, நாங்கள் ஊழியத்திலே பெற்ற காரியங்கள், மற்ற

ஊழியர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொண்ட காரியங்களை, உங்களுக்கு கற்றுத்தருகிறது நல்ல விஷயம்தானே. அதை நீங்கள் பின்பற்றுங்கள் பிரியமானவர்களே.

பத்தாவது காரியம், போதுமான ஊழியம் இல்லாவிட்டால், உதவிபணம் கொடுக்காதபடி சபைகள் காணப்படுகின்றன. ஊழியம் என்றாலே குறைவாக கொடுக்கவேண்டும், மாத சம்பளம் குறைவாக கொடுக்கவேண்டும், மீதியை கர்த்தர் பார்த்துக்கொள்வார் என்ற மனநிலை சபைகளிலே இருக்கிறது. மிஷன் பணியாக இருந்தாலும் சரி, எந்த ஊழியமாய் இருந்தாலும் சரி, அங்கு அதைக்கொண்டு வாழ்க்கை நடத்த முடியாதா? அவர்கள் தியாகமாய் ஊழியம் செய்வதற்குத்தானே வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, மிகக் குறைந்த சம்பளத்தை கொடுக்கிறது பல கிறிஸ்தவ ஊழிய நிறுவனங்கள். அவ்வாறு கொடுப்பதினால், ஒரு ஊழியர் தன்னுடைய தேவைகள் சந்திக்கப்பட முடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார் என்பது உண்மை. அதனால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், சில போதகர்கள், மற்ற சில வேலைகளை எடுத்தும் செய்கிறார்கள். வேலைகள் என்று சொல்வதைவிட வேறு ஊழியத்தில் சில ஈடுபாட்டை கொள்ளத்தான் செய்கிறார்கள். அதை தவறென்று நாம் சொல்ல முடிவதில்லை. ஆனால் அந்த சபையானது நிறைவாக கொடுத்து, தாங்கியிருந்தால் முழுநேரப்பணியை அவர் சிறப்பாக செய்வார். ஆகவே, பகுதிநேர சம்பளத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, முழுநேர ஊழியத்தை செய்யும்படி சபை எதிர்பார்க்கிற ஒரு பெரிய சவால் இருக்கிறது. ஊழியர் என்றாலும், அவருக்கும் வயிறு இருக்கிறது, பசி எடுக்கும், அவருக்கும் குடும்பம் இருக்கிறது, அவருக்கும் இந்த விலைவாசி மத்தியில் தேவை இருக்கிறது. அதெல்லாம் உணராதபடி, இயக்கங்களும், சபைகளும் மிகக் குறைந்த சம்பளத்தைக் கொடுத்து, உதவி பணத்தைக் கொடுத்து, அவர்களை மற்ற வேலைகளைச் செய்யும்படி, மறைமுகமாக தூண்டுவதுபோல ஆகிவிடுகிறது. அதினால், அவர் மற்ற வேலைகளையும் செய்துவிட்டு, சபை ஊழியத்தையும் செய்துவிட்டு, குடும்பத்தையும் பார்த்துவிட்டு எத்தனை சவால்கள் இருக்கிறது என்று யோசித்து பாருங்கள் பிரியமானவர்களே. இதையெல்லாம் நினைவிலே கொண்டு, நீங்கள் செயல்படுங்கள், மட்டுமல்ல, சில போதகர்கள் வீடு சந்திப்பதற்காக, ஜெபிக்க வருகிறார்கள் என்றால், அவர் காணிக்கைக்கு வந்துவிட்டார் என்று சொல்லி, முகத்தை சுழிக்கிற அநேக விசுவாசிகளும் உண்டு என்பதை கொஞ்சம் நினைவில் கொள்ளுங்கள். தேவனுடைய பணியைச் செய்கிறார், அவர் கூலிக்கு பாத்திரவானாய் இருக்கிறார் என்ற எண்ணத்தோடு, அநேகர் கொடுக்கிறதில்லை, காரணம் அவர்கள் இரட்சிக்கப்படவில்லை, ஊழியத்தை முக்கியமாக கருதவில்லை. அதனால், அவர்கள் அப்படித்தான் செயல்படுவார்கள். அதையொரு பாரமாக கருதுகிற அநேக விசுவாசிகள் உண்டு.

பிரியமானவர்களே, தேவனுடைய பணியிலே இத்தனை சவால்கள் இருக்கிறது. இன்னும் அதிக சவால்கள் இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் வாழ்க்கையில், நடைமுறையில் பார்க்க முடியும். இன்னும் நிறைய சபைகளில் பார்த்தீர்களென்றால், அரசியல் வேறு போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அரசியல் சார்ந்த சவால்கள். அந்த கட்சிக்கு ஓட்டு போட்டவர், இந்த கட்சிக்கு உதவிசெய்ய மாட்டார், போதகரையும் மதிக்க மாட்டார், குருவானவரையும் மதிக்க மாட்டார். இல்லாவிட்டால் இந்த கட்சி ஜெயித்துவிட்டதானால், அந்த கட்சியில் உள்ளவர்களெல்லாம் சபைக்கு வரமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு சபை முக்கியமல்ல, ஆராதனை முக்கியமல்ல, ஆட்சிதான் முக்கியம், அரசியல்தான் முக்கியம், தான் நிறுத்தின மக்கள் ஜெயிக்கவில்லையே. ஆகவே, ஆராதனைக்கு போகாதே என்று சொல்லுகிற காரியங்களையும் பார்க்க முடிகிறது. இவ்வாறான அநேக சவால்கள் இருக்கிறது. உண்மையான பக்தியுள்ள விசுவாசிகள், ஊழியர்கள் போன்றோரை மதியுங்கள். ஆனால் சும்மா, கடமைக்கு இவர் வேலைதான் பார்க்கிறார் என்ற எண்ணத்திலே நினைக்கிற சிலர் உண்டு. பெரிய பணக்காரர்கள் என்ற திமிர் சிலருக்கு உண்டு. அவர்கள் தாங்கள் செய்கிற காரியத்தினாலே, சபைக்கு சில காரியங்களைச் செய்துவிட்டு, அதற்காக போதகர் தனக்கு பணிந்துபோக வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பார். உதாரணமாக, சபைக்கு ஒரு குளிரூட்டி(AC) வைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று அவர் சொல்லுவார், அப்போது அந்த போதகர், சரி நல்ல விஷயம்தானே என்று சொல்லி, சுயாதீன ஊழியர், இது நல்ல விஷயம்தான், சபைக்கு அவர் செலவழித்து செய்கிறார் என்று வைக்கச் செய்வார். அதை மாட்டிய பிறகு, மெதுவாக அந்த பணக்காரர் சொல்லுவார், ஐயா, நீங்கள் அந்த நபருக்கு கொடுக்க கூடாது, இந்த சபையின் காரியங்களை இல்லாவிட்டால், அந்த சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளுக்கெல்லாம், AC-ஐ போடக்கூடாது, அது தேய்ந்துவிடும், மின்கட்டணம் அதிகமாக வந்துவிடும் என்று சிலர் செயல்படுகிறதை நீங்கள் பார்க்கலாம், சொல்லுகிறதைப் பார்க்கலாம்.

அவர்கள் இந்த ஊழியத்திற்காக செய்யாமல், பெருமைக்காக செய்திருக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இப்படியொரு கூட்டமும் சவாலாக ஊழியருக்கு இருக்கிறது. பணம் அதிகமாக இருக்கிறதினால், தான் சொன்னதை செய்யவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிற சில பணக்காரர்கள் செய்கிற பிரச்சனைகள் அநேகம். பிரியமானவர்களே, இவ்வளவான காரியங்கள் அனைத்தையும் தாண்டித்தான் நீங்கள் ஊழியம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது என்பதை புரிந்துகொள்ளுங்கள். இதற்காக சோர்ந்து போக வேண்டாம், பிரச்சனைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். எந்த இடத்தில் பிரச்சனைகள் இல்லை சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம். ஒரு கம்பெனியில் வேலைபார்த்தாலும், அங்கேயும் பிரச்சனை இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதைப்போல நல்ல போராட்டத்தை நீங்கள் போராடுகிறீர்கள் என்ற விசுவாசத்தோடு, நீங்கள் போராடுங்கள், கர்த்தர் இதற்கான பலன் தருவார். உங்களை குறைவுபட விட மாட்டார். உலக மக்கள், சபையார், போதகர்களாகிய

உங்களை பல சவால்கள் மத்தியில் நடத்திக்கொண்டு போகலாம், பிரச்சனையின் மத்தியில் நீங்கள் இருக்கலாம், ஆனால், நீங்கள் ஒரு பெரிய பலனுக்கேதுவான ஊழியம் செய்கிறீர்கள், உங்கள் எஜமான் இந்த உலகத்திலுள்ள எஜமான்களல்ல. பரலோக பிதாவே உங்களைக் கனம்பண்ணுகிற காரியத்தை செய்வார். உங்கள் தேவைகள் அனைத்தையும் சந்திப்பார். எத்தனை சவால்கள் இருந்தாலும், அத்தனையையும் சந்தித்து, பிரச்சனைகளையும் தாண்டி, நீங்கள் ஊழியம் செய்கிறது கர்த்தருக்கு சந்தோஷமான விஷயம். என் பிள்ளை எவ்வளவு நெருக்கடியின் மத்தியில், மன உளைச்சல் மத்தியில் எனக்கு ஊழியம் செய்கிறான் என்று கர்த்தர் பார்ப்பார். ஆகவே, நீங்கள் செய்கிற ஊழியத்தை அவர் கனப்படுத்துகிறதை நீங்கள் பார்க்க முடியும் பிரியமானவர்களே.

பிரியமானவர்களே, இப்படியாக அநேக ஊழியர்களின் ஊழியத்தில் ஏற்படுகிற சவால்களை நாம் சிந்தித்தோம். அவற்றையெல்லாம் நாம் மேற்கொண்டு, கர்த்தருக்காக பெரிய காரியங்களை செய்ய கர்த்தர்தாமே பெலப்படுத்துகிறவராக, அதற்கு நீங்கள் வேதம் சொல்லுகிறபடி உலகத்திலே உங்களுக்கு உபத்திரவம் உண்டு, ஆயினும் திடன் கொள்ளுங்கள், நான் உலகத்தை ஜெயித்தேன் என்று கர்த்தர் சொன்ன வார்த்தையை நம்பி, உலகத்தில் பிரச்சனை உண்டுதான், மகனே, மகளே. ஏதோ ஒருவிதத்தில் பிரச்சனை இருக்கத்தான் செய்யும். ஆனால், நீ சோர்ந்து போகாமல் எப்படி நான் உலகிலே வாழ்ந்தபோது, எனக்கு முன்னிருக்கிற அந்த மாபெரும் பந்தயபொருளை பெறுவதற்காக, அதாவது நான் சிலுவைப்பாடுகள் மத்தியிலே கடந்துபோகவேண்டும் என்று பிதாவானவர் நியமித்த போதும், அதை நான் சந்தோஷமாய் தாங்கி ஓடினேன், காரணம் அந்த பிரச்சனையை நான் பார்க்காமல், சிலுவையில் நான் மரித்து, உயிர்த்தெழுந்த பிறகு, ஒரு பெரிய மீட்பு அநேக ஜனங்களுக்கு உண்டாக வேண்டுமே என்ற காரியத்தை நினைத்தே, நான் ஓடி உலகத்தில் ஓட்டத்தை ஜெயமாய் முடித்தேன். அதே மாதிரி இந்த உலகத்தில் நீங்கள், பாடுகள் மத்தியில் போனால், பிரச்சனைகள், எதிர்ப்புகள், சவால்கள் மத்தியில் சென்றாலும், நீங்கள் உங்கள் கண்களை பரலோகத்திற்கு நேராக திருப்பி, அதன்மேலேயே உங்கள் கண்களை பதியுங்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். ஒரு பெரிய பலன் உங்களுக்காய் காத்திருக்கிறது. நான் கொடுக்கும் பலன் வருகிறதாயிருக்கிறதென்று கர்த்தர் சொல்கிறார். அதை எதிர்பார்த்து, நாம் செயல்படுவோம். நிச்சயமாய் ஒருவன் எனக்கு ஊழியம் செய்வானானால், பிதாவானவர் கனம்பண்ணுவார் என்ற வார்த்தையின்படி உங்களை கர்த்தர் நிச்சயமாய் கனப்படுத்துவார். கர்த்தர்தாமே உங்களை ஆசீர்வதித்து பெருகப்பண்ணுவாராக! ஆமென்!!

<u>கேள்விகள்:-</u>

1) மேய்ப்பர்களுக்கான குறிப்பான முன்னுரிமைகளில், அவர்களுடைய பக்திக்குரிய வாழ்க்கை குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?

2) குடும்பத்திற்கான முன்னுரிமை, எவ்வாறு மேய்ப்பர்களுக்கான குறிப்பான முன்னுரிமையாக இருக்கின்றது என்பதனை சற்று விளக்கமாக கூறுக?
3) மேய்ப்பர்களுக்கான குறிப்பான முன்னுரிமைகளில், அவர் உண்மைத்துவம் நிறைந்தவராக இருக்கவேண்டியதின் முக்கியத்துவத்தை சற்று விளக்கமாக கூறுக?
4) அன்புகூறுதல் என்பது எவ்வாறு மேய்ப்பர்களுக்கான முன்னுரிமைகளில் முக்கியத்துவம் நிறைந்ததாக இருக்கின்றது என்பதனை சற்று விளக்கமாக கூறுக?
5) மேய்ப்பனுக்கு இருக்கின்ற சவால்களில் நேரமின்மை என்கிற சவாலைக் குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?
6) மேய்ப்பர்களுக்கான சவால்களில், எதிர்பார்ப்பு என்கிறதான சவாலைக் குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?
7) மேய்ப்பர்களுக்கான சவால்களில் உணர்வுப்பூர்வமான பிரச்சனைகளைக் குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?
8) சபை உறுப்பினர்களால் உண்டாகிற பிரச்சனைகள் எவ்வாறு மேய்ப்பனுக்கு சவாலாக இருக்கின்றது என்பதனை சற்று விளக்கமாக கூறுக?
9) மேய்ப்பர்களுக்கான சவால்களில் சபையிலுள்ள வயதானவர்களால் எழுகின்ற பிரச்சனைகளைக் குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?
10) தொடர்புகொள்வதில் இருக்கின்ற குறைபாடு எவ்வாறு மேய்ப்பனுக்கான சவாலாக இருக்கின்றது என்பதனை சற்று விளக்கமாக கூறுக?
11) மேய்ப்பர்களுக்கான சவால்களில், போதகர் மாத்திரமே செயல்படுகிற பிரச்சனை என்கிற சவாலைக் குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?
12) மருத்துவமனை விசாரிப்பு, எவ்வாறு மேய்ப்பர்களுக்கான சவாலாக இருக்கின்றது என்பதனை சற்று விளக்கமாக கூறுக?
13) சபையில் காணப்படுகிற அரசியல் எவ்வாறு மேய்ப்பர்களுக்கான சவாலாக இருக்கின்றது என்பதனை சற்று விளக்கமாக கூறுக?